

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér
9 szám. Ide intézendő a lap
szellemi részét érdeklő min-
den közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP. Felelős szerkesztő: **KOMÁROMY ISTVÁN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Erzsébet-tér 9.
sz. alatt a könyvnyomdában.
Ide intézendők a kiadóhivatal
illető előfizetés, hirdetésny,
nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros petisor tér-
fogata . . . . . 15 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 50 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legelőszörüben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Muzeumunk ügye.

Még nem hegedt be a seb, a mit *Fábrý* János volt muzeumi igazgató halála után rajtunk és soká nem is fog behegedni. Vigasztalólag hat azonban reánk azon körülmény, hogy alispánunk, a vármegyei muzeum egyesület buzgó elnöke, a muzeum egyesület igazgatóságát sürgősen összehívta és az igazgatóság a muzeum sorsa felett közmegegyezésre döntött; mert annak ideiglenes igazgatójává *Loysch* Ödön, főgimnáziumunk jeles és ernyedetlen munkás igazgatóját választotta meg.

A muzeum egyesület igazgatósága *Bornemisza* László alispán elnöke alatt, már folyó hó 13-án megtartotta ülését a vármegyeházán és ez ülésen örömmel tapasztaltuk: hogy muzeumunk ügye jó kezekben van, mert az igazgatósági tagok azon teljes számban vettek részt. E meleg érdeklődés fényes tanubizonyosságot tesz a mellett, hogy a muzeum nagynevű alapítója iránt teljes és hálás kegyelettel viseltetik az egyesület és hogy szorgalmas, nehéz munkájának gyümölcse nem lesz az enyészet sem az elkallódás martaléka, tehát nyugodtan pihenheti örök álmát, s hogy méltó legyen emléke, azt meg is kell örökíteni megfelelő módon. Másrészt, hogy a gyűjteményben az egyesület és az érdeklődők is gazdag értéket vének, mit gyarapítani, gondozni és megmenteni kell az utókor számára.

Az új, ideiglenes igazgatójában az egyesület oly férfit lelt fel, kiből mindazt, mire szükségünk van, reményen felül fogjuk feltalálni; mert eddigi közszereplése után ítélve, minden alkalommal és minden téren igazságos tollal bírálva az ő képességét és tevékenységét, csakis ezt állíthatjuk róla.

Loysch Ödön az új igazgató, mint utólag értesültünk róla, maga is szenvedélyes régiséggyűjtő, s bizonyára nagynevű elődjének nemes szíve szándékát fogja akkor követni, midőn nem

magának, de a vármegyei muzeumnak fog gyűjteni. Hivatkozás történt arra, hogy még nem egészen perfect tudós e téren. Az lehet, mert hiszen erre egy embernek egész élete is kevés, de meg mindig új és új leletek kerülhetnek napfényre, a mi idáig a jelen, vagy előbbi kor előtt is ismeretlen volt. Elég nekünk, ha megvan benne az érzék, a passzió és a törekvés. Ez *Loysch* Ödönben mind meg van, sőt biztosan állíthatjuk, hogy nagyobb mértékben, mint sokan gondolják. Sokan ezt nem tudják, mert *Loysch* Ödön nem szokta a piacra vinni portékáját. Ő azt nem árulja, csak ha egy vevő, egy kéré akad, akkor szokta kicsomagolni és akkor ámulbámul az illető, hogy a szerény, komoly ember mennyi sok értéket rejtget agyában és szívében. Meg van aztán benne legnagyobb mértékben az ifjú elő a munkára termettség, a szorgalom és a tisztesség, a mi a jelen állás betöltésére az első főkéllék. Ez őszinte és nyílt kijelentésünk mellett melegen üdvözljük őt új állásában Kirtartást, erőt és lelkesedést kívánunk neki, hogy szándéka, midőn ez állást is elfoglalta, teljes mérvben teljesüljön neki.

Nem hagyhatjuk itt azonban megjegyzés nélkül ama lappangó hírt, miszerint vármegyénk egy másik városában erős mozgalom indult abban az irányban, hogy a muzeum innen által vitessék. Mivel erre sem ok, sem idő nincsen, semmi fontosságot nem tulajdonítunk e hírnak. Mégis azonban, mivel komoly egyéntől hallottuk, mégis kell lenni valaminek a dologban, „mert nem csörög a haraszt, ha a szél nem fújja.”

Legyen tehát e hír igaz, vagy nem igaz, ezen mozgalom ellen már mostan erősen tiltakozunk és azt már csirájában, mint egy nevetéses eszmét elfojtani közös kötelességünk.

Elvitázzhatatlanul Rimaszombat a vármegye székhelye, itten kell tehát minden általános és

közérdekű intézményt létesíteni, sőt a még nem létezőt is megteremteni. Bármily érdeket hoznak fel tehát azok, kik a megyei muzeumot innen elvinni akarják, az a közérdek mellett eltörpül. A sok közül csak ennyit is említve, még azt a fontos indokot kell felhozunk, hogy muzeumunk volt néh. igazgatója lelke és szíve legfőbb vágyát vélte akkor megvalósítani, midőn a vármegyei muzeumot semmiből itt teremtettem meg. Az ő buzditására, reábeszélésére és kéregetésére itt hordtuk össze régi kincseinket és családi okmányainkat, — az tehát a mienk tulajdonképen, — de mivel a cél közös, az érdek pedig egy: részt adunk abból örömmel az egész vármegyének és minden adományozóknak, kiknek neve egyforma, örök időre szóló betűkkel iratott be az adakozók és alapítók névsorába.

Ez állítólagos mozgalomhoz hasonló értelem-ben minden meglevő intézményeinkre is igényt tarthatnának, de az a kérdés: joggal-e. vagy nem?

Városunk nincs úgy elzárva a világ előtt és nem is esik úgy ki a forgalomból, mint azt azok állítják, kik a muzeumot innen elvinni óhajtják. Bármit hoznak is fel az indokolatlanul és váratlanul alakult ellen-ábor harcossai, az ellen határozottan és komolyan állást foglalunk. Ez értelemben nyilvánult meg a muzeum-egyesület igazgatósági ülésében is a közhangulat, s örömmel jelenthetjük, hogy közönségünk ezen hír hallatára még lelkesebben fogja a muzeum ügyét felkarolni.

Midőn az ellentörekvésről való lemondásra kérjük fel az illetőket, egyidejűleg kérjük arra is; hogy ne igyekezzenek egy már meglevő és virágzó kulturintézményünknek ártani, de sőt inkább csatlakozzanak hozzánk és vállvetve, közös erővel igyekezzenek köremunkálni arra, hogy muzeumunk mielőbb utolérje a kassai felvidéki muzeumot.

TÁRCZA.

A sorsjegy.

Irtá: MIHÁLYFALVY.

Dr. Salgó Jenő törvényszéki jegyző diplomás ügyvéd volt s szívesebben megmaradt volna az ügyvédi pályán, ha anyagi viszonyai nem kényszerítették volna a pályaváltásra. Az ügyvédi iroda nyitására, ha nem is nagy vagyon, de annyi tőke mégis szükséges, hogy a kezdő ügyvéd megfelelően berendezkedjék s addig, míg praxisa fellendül, legyen miből megélni. Dr. Salgó Jenőnek nem volt semmi tőkéje, így sem berendezkedni nem tudott, sem a kezdet nehézségeivel nem mert szembeállni, különösen abban a kis városban, a hol minden 250 lélekre esett egy ügyvéd; keresnie kellett tehát alkalmas pályát, melyen ügyvédi diplomáját is érvényesítheti. Így lett belőle — egyelőre — törvényszéki jegyző. Nem csinált titkot belőle, hogy vissza fog térni az ügyvédekhez, mielőtt a szükséges anyagi kellékeket megszerezheti; barátai pedig biztatták és lelkesítették e szándéka megvalósítására s még tanácsokkal is igyekeztek őt ellátni. Mikor a tanácsadók a gazdagon való nőszüléssel biztatták, dr. Salgó Jenő mosolyogva leintette őket:

— Hagyjátok ezt az egyet — mondá — a kit én el fogok venni, az nem rendelkezik több vagyonnal mint én.

— Hát csak nem tudsz lemondani Ágnesről? — kérdezték ilyenkor barátai.

— Nem; vagy Ágnes lesz a feleségem, vagy senki, Gergely Ágnes tanítónő volt a községi elemi leányiskolában; Salgóval gyermekkori ismeretség s ebből kifejlődött bensőbb érzelmek kötötték össze. Tudta ezt a városban mindenki; hisz nyilvános eljegyzés nélkül is Salgó menyasszonyának tartották a szép Ágnes s nem csináltak ebből titkot a fiatalok sem, sőt minden alkalommal fölhasználták arra, hogy ezt a viszonyt az izlés és illem határai között kifejezésre is juttassák. Dr. Salgó mulatságokban csaknem kizárólag Ágnessel volt elfoglalva s a csütörtök esti téren is többnyire azzal a

társasággal tartott, a melyben Ágnes volt. Akadtak, a kik szerették volna tudni, hogy miért nem lépnek tehát házasságra? Mindkettőnek van biztos fizetéssel járó állása s a két kis fizetés együtt lehetővé tenné a családalapítást! . . . Beavatottak azonban fölvilágosították az ily kíváncsiságokat, hogy dr. Salgó egész asszonyt akar haza vinni, a ki otthon is marad s magát egészen férjének és a családi életnek szenteli! ő nem engedné meg, hogy a felesége továbbra is kenyérkeresettel foglalkozék s gondjait, figyelmét mások ügyeinek is szentelje. Ha Ágnes asszonynya lesz, lemond a tanítónői állásáról, így beszéltek ők azt meg. Míg ez elkövetkezhetik, takarokodik mind a kettő, pár év és együtt lesz az első legszükségesebb összeg s akkor egybekelnek.

É közönségesen ismert tényállás nemcsak megnyugtatót mindenkit, hanem már a lányos mamák is beletrődtek a helyzetbe; dr. Salgó az elveszett partiek sorába került s a legdiplomatikusabb mama-fortély sem mert arra gondolni, hogy őt elüsse az Ágnes kezéről.

Annál meglepőbb volt s az egész város közönségét fölizzgatta, fölfordogatta egy őszi nap reggelén az a meglepőbb hír, hogy dr. Salgó Jenő az éjjel lakásán föléltette magát. Nem csupán toladó kíváncsiság hanem valódi részvét vitte az embereket az öngyilkos lakására, hogy meggyőződjenek a valóságról s esetleg részleteket tudjanak meg a szörnyű eseményről; a város kicsinye, nagyja mind sajnálta a fiatal öngyilkost és a gyászba borult fiatal menyasszonyt. De az öngyilkosság okáról nem sikerült senkinek egy szót sem megtudni. Salgó magános ember volt, szülei régóta nem élnek; szándékát nem közölte senkivel s tettének okáról sem hagyott fölvilágosítást hátra.

Voltak, a kik Ágnesről várták a rejtély megoldását, de ő nem nyilatkozott erről senkinek; néma bánatát magába zárva, zokogását visszafojtva tűrte ezt a rettenetes csapást. Tűrte szembetűnő nyugalommal és a fatalistákat jellemző fásultsággal, mely annyira ment, hogy még a koporsó fölött sem ejtett egy néma könyvet vagy egy hangos jajsót. Hősnő volt a szó szoros értelmében, a ki néma megadással viselte sorsát. Az ilyen gyászoló fájdalommal az ismerősök még vigasztalással sem merték enyhíteni; a néma búban elzárkózik a vigasztaló szavak elől.

Kemény Aladár bírósági joggyakornok volt Salgó legbizalmasabb barátja, a ki vele gyakran megfordult Ágnes társaságában is. Így nemcsak toladó nem volt tőle, hanem valóságos kötelességszámba ment, hogy az özvegy édes anyjára támaszkodó gyászoló menyasszonyt ő vezette a koporsó után a temetőig s onnan is ő kísérte haza. Erősen uton hazafelé szótlanok voltak mind a hárman: az özvegy anyja, az özvegy menyasszony és az elhagyott jó barát. De az utóbbi azzal a különös gondlattal foglalkozott, hogy Ágnesnek tudnia kell Salgó halálának oka felől; ezt a néma megnyugvást csakis az okok ismeretéből merítheti. Mikor tehát Ágnesék kapujához értek s a leány néma bucsúra nyújtá kezét, Kemény Aladár e megfontolt, hangsúlyozott szavakkal fordult hozzá:

— Ágnes kisasszony, én egyetlen barátomat vesztettem Jenőben. tehát Ön után kétségkívül a legnagyobb az én veszteségem. Ne vegye tehát toladó kíváncsiságának, ha tudni, ismerni óhajtom barátom végzetes tettének okait. Én úgy hiszem, úgy vagyok meggyőződve, hogy Ön — ha nem is tudja — sejtí legalább, mi vitte szegény Jenőket erre a rettenetes elhatározásra; igen nagy lelki háborúsgtól mentene meg, ha ezt velem közölné.

Ágnes hallgatott és sűrű fátyla gyors lengése elárulta, hogy gyors, heves lélekzessel iparkodik szabadulni a torkát szorongató, fojtogató fájdalomtól. Majd halkán megszólalt s csak ennyit mondott:

— Minek az, segíteni többé úgy sem lehet.

— A halotton többé nem — válaszolt Kemény — hanem az élőkön igen is lehet!

— Igaza van — válaszolt hirtelen a leány — az élőkön kell segítenünk. Ezer és ezer ember forog állandóan abban a veszedelemben, a melybe szegény Jenő belépusztult, igyekezzünk legalább azokat megmenteni. Jöjjön kérem holnap délelőtt hozzánk, miúgy el fogok mondani.

Ezzel Ágnes besurrant a kapun; öreg édes anyja fejcsóválva adta tudtára bucsuzás közben Keménynek, hogy ő sem ért a leánya beszédéből semmit.

Másnap 11 órakor Kemény Aladár bekopogtatott Ágnesék lakásába. Az elébesiető leány rendkívül izgatott volt; szeme lázban égett s látszott rajta, hogy türelmetlenül várta már a látogatót s szeretné vele az eddig el-

A muzeumi igazgatósági gyűlés lefolyásáról tudósítónk értesítése a következő:

A gyűlésen *Bornemiza* alispán elnökölt, ki meghatottan találó szavakkal parentálta el a muzeum volt igazgatóját. Indítványozta, hogy az elhunyt igazgató érdemei jegyzőkönyvileg örökíttessenek meg addig is, míg a vármegye ennek más alkalommal és módon is kifejezését megfogja találni, továbbá arról a gázsoló család részvétirattal értesíttessék. Az indítvány egyhangulag elfogadtatott. Ezután az országos főfelügyelőség nevében és részéről *Fraknói Vilmos* országos felügyelő által intézett részvétirat olvastatott fel, mit az egyesület a jegyzőkönyvekhez csatolni és megőrizni rendelt.

Szomorú szavakkal eseteli ezután az elnöklő alispán, hogy muzeumunk válságos helyzetbe jutott, mert igazgató nélkül maradt. *Fábrý János* halála alkalmával a muzeum kulesai lepecsételve adattak által *Czinke István* alelnöknek, így tehát a muzeum sértetlenül és jó kezekbe jutott. Sürögösen és pedig még a jelen ülésen igazgató választandó, hogy a muzeum ügyei fennakadást ne szenvedjenek, annál is inkább; mert az állami intézőség részéről is a muzeum meleg pártfogásban részesül és fontos levelezéseket kell folytatni az állami intézőséggel. Ez állásra megválasztani melegen ajánlja a muzeum egyesület kipróbált érdemes munkását: *Terray István*. Az indítvány egyhangulag fogadtatott el és *Terray István* meghívására és felkérésére *Hanvay Zoltán*, *Bodor István* és *Dr. Wallentinyi Dezső* egyesületi tagokból választott küldöttség küldött ki. A küldöttség *Terrayt* lakásán kereste fel és az ülésbe hívta meg. *Terray* nagy reábeszélésre az ülésen megjelenéven, hivatkozva öreg korára, családi körülményeire és arra, hogy ő a muzeumnak erős konkurrense, a megtisztelő bizalmat, illetve az igazgatói állást nem fogadja el.

Eredménytelen maradván a bizottság kapacitálása. *Molnár József* szép és tartalmas beszéd kíséretében *Loysch Ödön* főgimnáziumi igazgatót kéri fel. *Loysch* igazgató nem tud kitérni a meleg hangú felkérésnek és teljesen szívén viselve a muzeum ügyét, az igazgatói állást ideiglenesen elfogadja. — A nyilatkozat általános és nagy örömet keltett, mire a muzeum jövő sorsa *Loysch* Ödön kezébe tétetett le. — Ezután *Boczkó Dániel* elnöklelt *Terray István* és *Dapsy József* küldetnek ki a számadások felülvizsgálatára. A muzeum átadását pedig a tavasszal határozták el eszközölni.

Majd *Matócsy Pál*, egyik titkár lemondása olvastatott fel, ki nagy és fontos elfoglaltságára hivatkozva, — sajnálattal — kénytelen e megtisztelő állástól megválni. A lemondás eddigi munkásságának méltatása mellett jegyzőkönyvbe foglalatni határozatott el, mivel pedig az egyesületnek van egy fő és egy másik titkára is, ez állást nem töltik be.

Végül alispán felemlíti, hogy hire van annak, miszerint vármegyénk másik városában állítólag mozgalom indult oly irányban, hogy a muzeum innen által vitesék. Ezen hírt az egyesület igazgatósága megütközéssel vette tudomásul és az ellen nyíltan tiltakozik, s bár annak semmi fontosságát nem tulajdonít, az ellen határozott komoly állást foglal.

Az ülés az alispán és új igazgató életével csak a késő esti órákban ért véget.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 17-én dr. *Kovács László* polgármester elnöklésével népes közgyűlést tartott, melyen a tiszviselőknél kívül jelen voltak: *Abonyi Pál*, *Baksay József*, *Bodor István*, dr. *Baksay Dezső*, *Boczkó Dániel*, dr. *Czemer Miksa*, id. *Csapó János*, ifj. *Csapó János*, *Ethey Frigyes*, *Farkas Zoltán*, *Geduly Géza*, *Grosinger Miksa*, *Holländer Géza*, dr. ifj. *Institörisz Endre*, *Jaczkó Pál*, dr. *Krausz Gyula*, dr. *Kármán Aladár*, *Kohn Albert*, *László János*, *Loysch Ödön*, *Molnár József*, *Medveczky Sándor*, *Rónay Gyula*, *Soós Gyula*, *Süteő István*, *Szabó József K.*, *Szabó József m.*, *Szabó István*, *Szomolnokyi Antal*, *Tóth Béla*,

takart titkot mielőbb fölfedni. Rendszertelenül és lázas sietséggel kapott a tárgya:

— Igaza van Önnek; meg kell mentenünk az életet attól a veszedelemtől, a mit a mi halottunk nem tudott kikértni, hogy annak az emberi örületből született démonnak ne váljanak mások is áldozataivá...

— Jenő áldozat? ... — kérde álmétkodva Kemény. Miféle emberi örületből született démonnak lehetett ő az áldozata? Ó, a megtestesült józanság, tisztesség, komolyság!...

— Ez volt a főbaja: a tisztesség, a komolyság és a józan gondolkodás.

— Csak nem amerikai párbaj?

— Nem; őt Fortuna istenasszony ölte meg.

— Hogyan? hisz ő nem játszott tudtommal semmiféle szerencsejátékot, még csak sorsjegye sem volt soha!

— Ez volt a veszedelme! inkább vett volna! — kiáltott inkább, mint szólt hevesen Agnes. Be kellene zárni minden lutrit, minden sorsjegyet áruló bankárt és lehetetlenne tenni minden olyan törekvést az első lépésnél, a mely a szerencsejáték bármely formájában alkalmas a gyors és munka nélküli meggazdagodást előmozdítani. Ennek a démonnak, a szerencsevadászat lehetőségének, a nyeres és gyors meggazdagodás istentelen és embertelen intézményének, a sorsjátékokra való csábítás legtolakodóbb módozatának: a sorsjegykínálásnak áldozata a mi drága halottunk!

— Nem értem — rebegte meglepődötten a mind rapszodikusabbá váló kitérésre Kemény Aladár.

— Igen, az szédelgés, életre-halálra való játék, a mit a sorsjegyarúsítók művelnek — folytatta még mindig emelkedő kitéréssel Agnes, miközben szeméi mereven és szinte lázban égve szegeződtek Keményre. Őn jogász, ön bíró vagy legalább az lesz, önnek kötelessége az emberiséget megmenteni, önnek kötelessége ezt az arcátlan csábító szédelgést beszűntetni, betiltani, lehetetlenne tenni!

— Csillapodjék, kérem, egy kissé és értesse meg velem, hogy miről van szó — szólt Kemény a leány kezét megfogva s kissé megrázza. Ha higgyadna, röviden előadja a tényállást, ha megérthetem, miről van szó, bizonyára hozzá szólbátok a dologhoz és megmondhatom, hogy a kívánt irányban tehetek e valamit.

Törköly József, *Varga Lajos*, *Varga István*, *Zachar Gusztáv* és dr. *Zehery István*.

Dr. *Kovács László* polgármester melegen üdvözölte az új évben első alkalommal összejűlt bizottsági tagokat, sikeres működésükre Isten áldását kérve megnyitotta a közgyűlést.

Első tárgy volt a cserpesi vasút építéséhez való hozzájárulás. A törvényhatóság a múlt év szeptember 20-án megszavazott 150000 korona hozzájárulást jóváhagyta. Az összeg mikénti fedezetéről annak idején a tanács előterjesztést tesz a közgyűlésnek. A polgármester egyuttal bejelentette, hogy a szuhavölgyi érdekeltekkel a város ügyében folyó hó 24—25-én lesz tárgyalás, melyen ő a város képviselőjében meg fog jelenni.

A Három Rózsának Gömöri Ede és neje *Cziner Julia* által 95000 koronáért való megvételét a törvényhatóság szintén jóváhagyta. Polgármester jelenti, hogy ez összeg teljes egészében befizettetett.

A képviselőtestületi tagok múlt év december hó 23-án megejtett választására vonatkozó jegyzőkönyvet *Lukács Géza* elnök betérjesztette. A választás ellen kifogás nem emeltetett, s így az véglegesen érvényes, s a polgármester szívélyes, meleg hangon üdvözölte a megválasztott képviselőtestületi tagokat, s indítványára a közgyűlés elismerést és köszönetet szavazott *Lukács Géza* és *Medveczky Sándor* elnököknek a választás tapintatos vezetése körüli buzgó működésükért. Ezzel kapcsolatban a tisztújító szék határidejének kitűzésére az alispáni hivatal megkeresni határozták, s a tiszti állásokra szóló pályázat kiírásával a tanács megbízott.

A városi birtokok határainak megállapítása és megjelölése iránt a tanács a munkálatok megejtésére utasított.

A közgyűlés az elhagyott és munkaképtelen iparosok egyesülete részére 100 korona évi segélyt szavazott meg.

A borítal és huszfogyasztási adó múlt évi házi kezelésének eredményéről a polgármester jelentést tett, s a haszonból *Vigh* és *Kohlth* tisztviselőket és *Szontagh* városi gazdát jutalmazta a közgyűlés. *Szabó József* mérsáros panasolja, hogy vidékről sok húst hoznak be, s ezekért sem vizsgálati, sem vágatási díjat nem fizetnek, kéri a szigorú ellenőrzést. A polgármester megnyugtató felszólalása után a közgyűlés az eredményről szóló jelentést tudomásul vette.

A városi gyámpénztár és házi pénztár múlt évi IV ik negyedévről szóló vizsgálati jegyzőkönyvet a polgármester bemutatta, s a tudomásul vétetett.

Két illetőség megtagadása után *Maklár Pap Lajosné* elagott, beteg asszonynak a szegények intézetébe való felvételét elhatározták.

A leányiskola földszinti helyiségének a m. királyi postakincstár részére leendő átadása ügyében a bérleti szerződés tervezet bemutatott. A bérleti idő tartama a szerződési terv szerint 1908. november 1-től 1918. okt. 31-ig. A bérösszeg pedig évi 3600 korona. A szolgálmanyok -- melyekhez régebben a postakincstár ragaszkodott -- elejtettek, s azok költségeit a kincstár fogja viselni. A közgyűlés a tervezethez hozzájárult, s az jóváhagyás végett a törvényhatósághoz és a kereskedelmi miniszterhez fog felterjesztetni.

Még *Polyák Károly* kauciója ügyében batározták. Ő azt kérte, hogy 10000 korona kauciójából 5000 kor. márczius helyett most fizetessék vissza neki, azonban kiderült, hogy ez csak augusztusban jár neki vissza, s így kérelmével elutasított. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Kérelem a t. os. közönséghez!

A gömörvármegyei muzeum elvülhetlen érdemű igazgatójának, *Fábrý János* kir. tanácsos urnak váratlan elhunytá következtében megüresedett muzeum-igazgatói állást a muzeum egyesület választmánya ideiglenesen alulírottal töltötte be. Kérem tehát a t. cz. közönséget, hogy a gömörmegei muzeumnak szánt tárgyakat zentul alanti czimzetre küldeni sziveskedjék.

Rimaszombat, 1908. január hó.

Loysch Ödön, főgimn. igazgató,

mint a gömörmegei muzeum ideigl. igazgatója.

Agnes visszafojtotta keserű indulatát, szó nélkül kihuzta írószaláknak egyik fiókját, abból egy levelet vett elő s átadta Keménynek. Dr. *Salgó* levele volt. Kemény kivette a borítékból a rövid pár sorral beirt kartonlapot s ezt olvasta róla:

„A sorsjegyet csakugyan kibuzták százezerrel. Nincs mást mit tennem: főbe lövöm magamat. Isten veled
Jenő.”

Kemény Aladár az eddiginél is nagyobb zavarral nézett föl a kartonlapról s homlokát simitva, észre sem vette, hogy arról a hideg verejték gyöngyözik Agnes szólt; szeméit lesütve tartotta, szilárd akart lenni s nagyon nyugodtan igyekezett beszélni:

— A mint tudja, Jenő azért nem lehetett ügyvéd, mert nem volt pénze hozzá s azért nem vehetett el engem eddig, mert szűkös fizetéséből nem tudott volna az ő kívánsága szerint eltartani. Türtünk, vártunk és takarékoskodtunk; én hatszáz forintot ő ezerkétszázat, tehát együtt csaknem kétezer forintot tettünk félre három év alatt; még három év — és a legszükségesebb tőkénk együtt leti volna. Ezelőtt két héttel zárt levél jött Jenőnek Budapestről; kívülről nem árulta el semmi a küldőjét, tehát fölbontotta. Szótálysorsjegy és egy bélyeges postautalvány volt benne; Jenő megmutatta nekem s azt kérdezte, hogy mit tegyen vele? Egyhangulag elhatároztuk, hogy a sorsjegyet visszaküldi; és vissza is küldte! És most!... és most... a sorsjegyet kihuzták! Jenőnek a kezében volt a szerencseje s eldobta!... azt hitte, örültséget követett el, ... azt hitte, talán én teszek neki szemrehányást érte!... Nem tudom, mit gondolt, mit hitt még... csak a saját jobb jövőjében nem hitt többé, csak magában és bennem nem bízott többé... azért tette, ... azért tette!

Agnes e szaggatott szavakat ismét heves és emelkedett hangon mondotta s mind nagyobb indulatba jöve, folytatta:

— Orzvilkosok ezek, a kik megrohanják a gyanutlan embereket s belekényszerítik őket vagy a sorsjegyvételbe, vagy a halálba! Halál, halál, ő reájuk halál! arra a kormányra, arra a nemzetre halál, a mely ezt túri, megengedi, lehetővé teszi!... Nem így van? nincs

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mind-azon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést ki-egyenliteni sziveskedjenek.

Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Személyi hírek. Örömmel halljuk, hogy *Bornemiza* Lászlóné alispánné, ki a múlt hetekben hirtelen és nehéz beteg lett, szerencsésen felgyógyult és kezelő orvosai véleménye szerint rövid idő alatt teljesen felépül. Súlyos betegségét, a melyet valószínűleg meghülés okozott, nem jeleztük, mert jó ismerőseit és tisztelőit kellemetlenül érintett volna a hír. Most azonban örömmel jelentjük felgyógyulását és reméljük, hogy ismét buzgalommal töltheti be nemes hivatását, melyet mint *Fehérkereszt* egyleti elnöknő gyakorol a gyermekvédelem nehéz szerepében. E mellett mint női társadalmunk vezéralakja is még fontos hivatások vannak a jövőben. Felgyógyulása most már ismét kezébe adta a vezetést, a minek megyszerzte igen örülnek. Leánya: *Marton Jánosné* látogatására ide érkezett és a javulás perceiben gyöngédséggel támogatja a felgyógyult beteget.

Székfoglaló. Dr. *Bernáth István*, kerületünk országgyűlési képviselője — mint a Magyar Tudomány Akadémia lev. tagja — e héten tartotta nagyérdemű székfoglalóját „A földbirtok megosztásáról” czimmel. A nagy tudással megírt értekezést élénk figyelemmel hallgatták a tudós akadémikusok.

Athelyezés. Dr. *Fülöp Dezső* löcsei kir. alügyész, ki a helybeli kir. törvényszéknél is hosszabb ideig működött, Kassára helyeztetett át, mint alügyész.

Kinevezés. A kassai kir. itélőtábla elnöke *Fodor Bélát*, dr. *Fodor Béla* járási tisztí orvos derék fiát, a kassai tábla területére ideiglenes joggyakornokká nevezte ki.

Névváltoztatás. A belügyminiszter megengedte, hogy *Veisz Jakab* bárnevei illetőségű rimaszombati lakos nevét *Vajdá*-ra átváltoztathassa.

Csetneki csipke-tanfolyam. Örömmel értesültünk, hogy a rövid idő alatt messze földön hírnévre szert tett csetneki csipke készítésére városunkban tanfolyam rendeztetett be. A tanfolyam megalakításánál az az érdem *Samarjay* Jánosné a nőegyesület buzgó elnökeé, kinek sikerült meg mindent, mit tervbe vett, megvalósítani. A tanfolyam ünnepélyes megnyitása f. hó 16-án történt a régi gimnázium épületében, tart két héti. A megnyitáson jelen volt városunk intelligens nőközönsége nagy számban. A tanfolyamra eddig 65-en iratkoztak be s a beiratkozók száma még mindig szaporodik. A tanfolyamon az oktató órákat *Baumán Margitka* fővárosi oktatónő adja, ki egy tanfolyamot Komáromban már sikeresen vezetett. A tanfolyam d. e. 10—12 ig, d. u. pedig 2—4 óráig tart. D. e. az uri leányok, d. u. pedig az urnők látogathat nagy érdeklődéssel és szorgalommal. Bámulatos, hogy mennyire hódít a *Szontagh* nővéreknek e ritkaság talalmánya és ha így terjed, a csetneki csipke készítése, rövid idő alatt kiszorítja az idegen külföldi gyártmányt. Valóban oly remek szép munka ez, hogy annak nem kell reklám, csak meg kell tekinteni és az első pillanatra még a nem szakértőt is meghódítja.

Polgári Olvasóköri bál. Városunk szépen emelkedő Polgári Olvasóköre folyó évi február hó 1-én tartja szokásos farsangi bálját. A díszes meghívók már széjjel küldettek és a nagyszámú rendezőség névsora teljes garanciát nyújt arra, hogy lesz tánczos és jókedv elég.

Kaszinó-estély. A f. hó 25-ére tervbe vett kaszinó-estély végleges megállapodás szerint tényleg meg fog tartatni. A vigalmi bizottság tegnapelőtt határozott e kérdésben és a következő meghívást teszi közzé: A rimaszombati kaszinó f. évi január hó 25-én tombolával egybekötött házi táncestélyt rendez saját helyiségeiben, melyre t. czimet és családját tisztelettel meghívja a

igazam? a lélekkufarokat, a családokat, a haramiákat nyaktölözni kellene mind, a kik a becsületes, dolgos embert a könnyű meggazdagodásra csábítják, így lehet, így kell megmenteni az emberiség százezreit az ily kényszerhelyzettől, melyből még oly okos, oly józan lélek is csak a siron át tud menekülni, mint a mi Jenőnk!

Kemény meg volt rendülve, de a leány galvanizáló boszuszomja, elkeseredett panasza egy logikus kérdésre irányította figyelmét s a mint a leány kissé elhallgatott, ő vette föl a szót:

— A sorsjegyküldés, az árusításnak és a reklámnak ez a módja nem erkölcstelen; erkölcstelen tulajdonképpen maga a sorsjáték s abban önnek igazat adok. De a ki nem vesz sorsjegyet, a ki a küldöttet nem fogadja el, hanem visszaküldi, annak nem volna szabad kaczérokodni a szerencsével. Mi oka lehetett Jenő barátunknak a visszaküldött sorsjegy számát megtekinteni vagy talán föl is jegyezni? Ha ezt nem tette volna, ugy sohasem tudta volna meg, hogy az általa visszatartott sorsjegy ütötte meg a 100.000 koronás nyereményt. A becsületes és gyanutlan emberiség megmentésére tehát addig is, míg a sorsjáték fönáll, sokkal czélszerűbb eljárásnak tartom, hogy a meg nem tartott sorsjegy száma iránt az ember ne érdeklődjék, mint akár a sorsjegyarúsítók, akár a sorsjegy küldésének betiltását.

Míg Kemény beszélt, Agnes arca fokozatosan halványult s az utolsó szóknál már roskadozva tilt le a közeli pamlagra. Kemény észrevette szavainak hatását s kérdé:

— De mi lelte egyszerre, Agnes kisasszony, hisz ön reszket, ön lázas, ön beteg...

Agnes ajkai vonaglottak; szólni akart, de csak nehezen tudta kinyögni:

— En mondtam Jenőnek, hogy írja föl a sorsjegy számát, mielőtt visszaküldené...

Es erre hangos zokogás fojtá el szavát; leborult a pamlag támlájára és sirt keservesen; három nap óta visszatarított könnyei megeredtek, egész testében remeggett, vonaglott a megkínzott teremtés. Kemény egy ideig nézte, de nem merte vigasztalni s lábujjhegyen kiosont az ajtón.

rendezés. Kezdeté este 9 órakor. Belépőjegy személyenként, beléértve a tombolajegyet is, 2 kor. Családjegy 3 személy után 5 kor., 4 személy után 6 kor. Tombolajegyek az estélyen 40 fillért lesznek kaphatók. Nagy örömet keltett e hír társadalmunkban és most már minden oka panaszra a fiatalságnak. Ugy halljuk, hogy mivel az egészen házas színezetű lesz, arra sokan készülnek.

Halálozás. Egy fiatal, szép asszonynak korai haláláról vettünk hírt. Csak nem rég jött a likéri vasgyárba a Quirin Leo helyére dr. Förster Lajos vegyész, kinek 21 éves ifjú kedves neje, dr. Förster Lajosné, szül. Petrovits Ilona, f. hó 16-án rövid betegség után, boldog házassága első évében elhunyt. A mélyen sujtott család iránt a résztvevő általános. Az elhunyt tetemeit f. hó 18-án Sajószentpéterre szállították s ott ma helyezik örök nyugalomra. A korán elhunyt fiatal asszonyt megtört férjén kívül kis leánya: Irénke, nagyanya: öz. Petrovits Mária és dédanyja: öz. dr. Seifried Jánosné s kiterjedt rokonság gyászolja.

Korcsolyázó-egylet közgyűlése. A helybeli korcsolyázó-egylet mult vasárnapra összehívott közgyűlés nem volt határozatképes s így csupán a számvizsgáló bizottság végezte el akkor teendőit s a rendes évi közgyűlés ma, 19-én d. e. 11 órakor lesz a kaszinó társalgójában, a melyre a rendes tagok ezennel meghívhatók.

Érdekes felolvasás. Hanvay Zoltán, vármegyei közéletünk e nagyműveltségű, tiszteletreméltó tagja, f. hó 12-én a kaszinóban „Vadászati remiszencziák” czimvel csaknem két óra hosszat tartó érdekes felolvasást tartott szépszámu, intelligens uri és hölgyközönség előtt. A felolvasás tárgya igen hálás s a széles látókörű, nagy tudású férfiú ezt ki is használta. Először általános keretekben mozgó, élénk reflexiókkal kibővített felolvasásban mondta el a Kynophát és messze vidékén ismert szakfőú érdekes élményeit, majd rövidebb — apróságok czimű — fejezetekben elevenített fel vadászéletről érdekesebb s tetszetős formában előadott momentumokat. A felolvasás után Hanvay Zoltán tiszteletére társas-vacsora volt, melyen mintegy negyvenen vettek részt s a felolvasót élénk, lelkes ovációkban részesítették. Első sorban Kubinyi Aladár kuriai bíró, a kaszinó elnöke köszöntötte fel őt, majd azonban Hámos László nyug. főispán éltette őt lelkes pohárköszöntőben. Hanvay Zoltán többször szólalt fel, nagy figyelemmel hallgatott tözsztben éltette Kubinyi Aladárt és Hámos Lászlót, majd Mihalik Dezsőt, ki a provokációnak engedve, mindjárt felszólalt s szellemes, élénk tetszéssel fogadott tözszt mondott. Majd Kubinyi Aladár emelte poharát a legutóbbi két felolvasóért, Czinke Istvánért és dr. Veres Samuért, társadalmi életünk e kiváló tagjaiért, mire dr. Veres Samu válaszolt nagy tetszés mellett. Nagyon jól esett hallanunk a dr. Veresre szóló felköszöntőt, mert egy negyedszázados eredményteljes munkássága után először emlékeztek meg róla illetékes helyről. A bankett — melyet Medveczky Sándor igazgató kitérően rendezett — a késő éjjeli órákig tartott lelkes hangulatban.

Változás a méntelepen. A helybeli m. kir. áll. ménteleposztály parancsnoka: Jäger Arpad főhadnagy 10-hónapra szabadságot látott, s a parancsnoki teendőket ellátásával ideiglenesen gróf Hoyos György főhadnagy bizatott meg. Jäger főhadnagy, ki csak két hónapot töltött az itteni teleposztálynál, ott közbeesülésnek és szeretetnek örvendett, s elutasítások, folyó hó 13-án testületileg kísérték ki a vasuti állomásra, hol a vig kedélyű gróf Hoyos Györgyné a jelen voltak nagy meglepetésére kedves kis verses bucsuztatót mondott s csinos csokrot nyújtott át a figyelem által mélyen meghatott távozó parancsnoknak.

Gyászhir. A „Felvidéki Ujság”-ban gyászkeretben olvassuk, hogy Katinszky Géza sátoraljaújhegyi prépost-plébános folyó hó 14-én elhunyt. Az elhunytól, bár porai a messze idegenben fognak pihenni, nekünk is meg kell emlékezni, mert a jeles pap városunk szülötte és atyjának. Katinszky Gusztáv volt rimaszombati róm. kath. tanítónak neve Rimaszombat város történetében van megörökítve. (Lásd a vármegyei monographia legújabb kor történetét „Rimaszombat veszélyben” czimű fejezetet.) 1849-ben történt, hogy Grabbe orosz tábornok, midőn Losoncra már kimondotta a halálos ítéletet, két tiszteletet küldött városunkon át előre, hogy a balog és sajóvályon tábozó oroszokkal és osztrákokkal érintkezést tartson fel. Ezen két tisztelet közül lötték le az egyiket a querillák a régi búza piacon a huszár vendéglő előtti hidról. Az esetet Grabbe tábornok úgy akarta megbeszélteni, hogy városunkat is felakarta perzselni és e terve végrehajtására már Losonczról városunkhoz közeledett is. A rémbír hallatára Kaposztás akkori főbíró parancsára és felhívására Katinszky Gusztáv jelentkezett a bátor közvetítő szerepre (a monographiában azonban sajót hibából neve Kabinszky-nak van írva) ő állította meg tehát a gyújtó csavát hozó orosz hadakat. Városunk aztán a veszedelemtől megmenekült és a bátor lelkes hazafiának neve örök időkre feljegyeztetett. E férfitől származott az elhunyt, ki szintén törhetlen hazafi volt. Ugy tudjuk, hogy még egy másik fiú is maradt, ki szintén papi pályára lépett és jelenleg egri kanonok. Hogy mily érdemei voltak az elhunytnak, igazolja viselt nagy állása és hogy temetését maga a kassai püspök végezte.

Főúri vadászat. Fülöp Szász Coburg Gothai herceg előre jelzett vadászatai f. hó 13-án értek véget a gornyói pagonyban. Most már a vadászat eredményéről biztos adatokkal számolhatunk be. Elésett 10 szarvas, 3 dámvad, 4 disznó, 3 fácán, 41 nyul, 28 róka, 2 vadmacska és 1 nemes nyest-menyét. Ebből Fülöp herceg 5 rókat és 1 nyestet, Ágost herceg 11 rókat és egy macskát, Lipót herceg pedig 9 rókat ejtett. Igen nagy öröme volt a kir. hercegeknek e fényes eredmény, mert Fülöp és Ágost először löttek nyestet illetve vadmacskát. Róka pedig, mi kedvenc vadjuk, még ily nagy számban nem került terítékre. A ragadozó vadakból a szutori erdőóri laknál, míg a fenséges urak ebédelték. Molnár István ügyes erdőőr egy collectiót rendezett be, illetve a vadakat élő helyzetben csoportosította. Ez ötlet annyira megtetszett Fülöp hercegnek, hogy a csoportot tüstént lefényképezette. A sikerült felvételt alkalmunk lesz meglátni a Vasárnapi Ujságban. A vadászatot a bárom kir. hercegen kívül csakis Hámos László gazdasági igazgató, Császkóczy erdőmester, Szepesházy Ildérdez és Bencskó erdész vettek részt. A kir. herceg az erdészeti

személyzetnek a gondos vadtenyésztésért köszönetét nyilvánította.

Vadászat. Hámos László nyugalmazott főispán folyó hó 20., 21. és 22-én eredményesnek ígérkező hajtó vadászatot rendez hámosfalvi rengeteg erdősegeiben. A vadászatra az idősebb nimródok közül 12-en hivatalosak. Két hét múlva ismét lesz vadászat, melyre a fiatal gárda lesz hivatalos, hogy mit az idősebbek elhibáztak, azon passziózhassanak. A vadászatot, figyelemmel a már bekevetkezett általános vadászati tilalomra, csakis kártékony és ragadozó vadat szabad ejteni.

Fáy Béla cs. és kir. kamarás is hajtóvadászatot rendezett e hét elsajén a tiszolczi bérelt kincstári területen. Ugy halljuk, csak egy disznó esett a vadászatot.

Ministeri elismerés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Bóres Ferenc garamszécsi áll. el. isk. igazgató-tanító, Právik Mihály garamszécsi áll. el. isk. tanító és Kárpáti János sajórédei áll. el. iskolai igazgató-tanítónak 25 éves példás és hazafias működésük méltánylásul elismerését nyilvánította. Hasoulkép elismerését nyilvánította a vallás- és közokt. m. kir. miniszter a tiszolczi áll. elemi iskola gondnokságának, különösen ennek elnöke, Basilides János ottani földbirtokosnak, ki az elnöki tisztelet már 23 év óta viseli, valamint az ottani állami elemi iskola tantestületének az iskola 25 éves jubileuma alkalmából, az iskola felvirágztatása, megerősítése körül kifejtett hosszas és eredménydus működésükért. Ezen ministeri elismeréseket vármegyénk főispánja a napokban küldötte szét a kiténtetteknek a maga részéről is kifejezett meleghangú elismerés mellett.

Vakmerő rablógyilkosság híret vettük a szomszédos Borsodvármegye területén fekvő, a rimamurány salgótarjáni vasmű részvénytársulat tulajdonát tevő Bányászati bányá coloniaról. A fővárosi lapok is több kisebb nagyobb eltéréssel közölték a rémes hírt, mely az egész vidék lakosságát izgalomba ejtette. Mi az onnan nyert információk alapján a legmegbízhatóbb formában az alábbiakban adjuk a rémes eset történetét: Folyó hó 12-én fizetési határnap volt kiténtve a bányászati bányatelepen, melyet akként szokott az egyesület özi főpénztára teljesíteni, hogy a munkásokat megkímélje a fáradságtól, egy pénztárnokot és ellenőrt szokott megfélemlő csendőrfedezettel kocsin a telepre kiküldeni. 12-én is így történt. Reggel 6 és fél órakor Zsarnay pénztárnok, Nagy ellenőr Galba csendőr kísérete mellett indultak a telepre és 6000 koronát vittek magokkal. Ugy 7 óra körül lehetett az idő, midőn Várkonyi községben alul befordultak, hogy a völgy tulsó oldalán fekvő bányatelepre érkezzenek. A telep és az országot között egy patak folyik, melyen hid vezet keresztül. Midőn a kocsival a hídra értek, Nagy ellenőr tréfásan mondja a pénztárnoknak, hogy vajon nem történn-e mostan is lövés, mint előzőleg az igazgató és felügyelő átutazásakor történt. Még be sem fejezte jóformán mondkáját, midőn gyors egymásutánban három lövés dörög el. A lövésekre a bakon ülő csendőr holtan esik belé a kocsi, a kocsi lefordul a bakról. Nagy ellenőr pedig midőn az ijedségtől felocsúdik, akkor veszi észre, hogy ő is találva van. A pénztárnok ellenben sértetlen maradt. A lövésekre, mivel az egyik ló is sérült, vágatásba iramodnak és valószínű, hogy ez volt további méntségök. Zsarnay pedig felkapja védelemre a holt csendőr fegyverét és löni akart. De mivel nem tudta a fegyver kezelését, ez neki nem sikerült. Egyet azonban elért, hogy a fegyveres rablók a fegyver láttára futásnak eredtek az erdő felé és ottan hirtelen el is tűntek. A lovak az eset színhelyétől vagy 500 lépésre megállottak és ekkor Zsarnay a papírpénzt magához véve, a czeenteri közelebbi telepre sietett gyalogszerrel segítséget hívni. A sebesülteket ellenben kün hagyta. Czenterből tüstént emberek siettek ki és a sebesülteket, valamint a holt csendőrt behozták a telepre, hol a sebesülteket 13-án reggelig nem épen kellő ápolásban részesítették, ekkor aztán Ózdra, az ottani kórházba szállították őket. A szerencsétlen csendőrt pedig nagy részvét mellett 14-én temették el Ózdon a gyár költőségén.

A helyszínén, de még Ózdon sem volt egy szál csendőr sem egész estéig, így a nyomozat késedelemmel vette kezdetét. Az egri káptalanunk egy fiatal bátor erdészre két erdőőrt vére maga mellé, kezdte meg a nyomozást aznap délután és a két rablót be az erdőbe, egy káptalani erdőőri lakig nyomozták. Itt azonban a nyomok megfordultak és visszavezettek Várkonyi községbe a kertek alá, hol azonban besötétedvén, már a nyomot nem tudták követni. A miskolci kir. törvényszék vizsgálóbírája, Kalocsay bíró rögtön kiszállt a helyszínére és a miskolci csendőr szakasparancsnok 30 csendőrral. Ez ideig meg a rablógyilkosság ismeretlenek az életben maradt tisztviselők még leírni sem tudják őket. A helyszínén 2 drb L-flaux kilőtt fegyver-hüvelyt találtak, míg a harmadik golyó lövés hüvelyét — mely a csendőrt halálosan homlokán találta — fellelni nem sikerült. Tehát valószínű, hogy az benn maradt a fegyverben. A gyanyu egy jól lövő gyári munkásra és az erdőőri lakban élő 70 éves öreg erdőőr züllött fiára van. Nagy ellenőr három helyen sebesült: tarkóján 4 szem nullás séréte, oldalán 1 szemet és a tüdőcsucsán is egy szemet kapott. Életét az mentette meg, hogy prémes kabát és bunda volt rajta. A kocsi gerinczen kapott egy szem séréte, s mint a fővárosi lapokban olvassuk, már meghalt. Bennünket közelebbről érdekel az eset, mert Nagy ellenőr, ki Nagy József rimaszécsi ügyvéd unoka öcsese és fogadott fia, főgimnáziumunk jeles növendéke volt még két év előtt is, kit a tanári kar kötelességtudó szorgalmas tanulóknak ismert és szeretett. Lapunk zártakor vesszük a hírt, hogy Nagy állapota is válságosra fordult és nincs remény életéhez.

Ménkiostás. A helybeli m. kir. áll. ménteleposztályon a méneknek fedeztetési állomásokra való kiosztása folyó hó 20-án, holsnapután lesz. A kiosztáshoz Perczel Dénes őrnagy, debreczeni telepparancsnok, s a földmívelésügyi miniszterium képviselőjében Budaházy nintan. érkezik városunkba.

Hirtelen halálosok. F. hó 13-án hétfőn, Farkas Istvánné Koós Borbála hangonvi születésű pilisi lakost kocsin hozták be a városba s a Hunyady-utczában hirtelen meghalt. — F. hó 18-án reggel pedig a Tópart-utca 20-ik szám alatt Kovács Sámuel szabolcs lakó Balázs Antal asztalossegéd ki csak 8—10 nap előtt jött Losonczról ide, reggel halva találták. Este még beszélgetett élénken, csupán fejfájásról panaszkodott s reggelre meghalt. A kórház hullaházába szállították.

Küldöttség. A gömörmegeyi és zólyommegeyi telepes községek érdekében mult héten egy küldöttség járt Darányi földmívelési miniszternél, s e küldöttségben kerületünk orsz. képviselője Bernáth István is részt vett.

Haros a medvével. Mint mult számunkban röviden közöltük, gróf Andrássy Géza szadvári uradalmában folyó hó 9., 10 és 11-én folytak le a nagy hajtóvadászatok. A vadászat kizárólag vaddisznóra, róka, macska stb. ragadozó és kártékony vadakra volt rendezve. Bár a törvény a medvét is idészámítja, mindazonáltal a gróf nem engedte meg medvére puszkálni csak gróf Száraynak és Rohonczy vendégének. Történt azonban, hogy 10-én, a harmadik hajtásba egy ébren levő hatalmas anyamedve is bele került, a mely vad, lévén már áldott állapotban, veszedelmesebb mint mások. A fenevad Andrássy Károly, a fiatal 19 éves gróf puszkája elé került, ki azt disznónak nézte és reá is puszkázott. A fiatal gróf expressse jól talált, mert a vad eget-verő böggéssel jelezte sebesülését. Géza gróf rögtön végig adta a jelt a puszkásvonalon, hogy a sebzett medvét löni kell. A jelt azonban csak a legközelebbi puszkások kapták fülhöz, így már a jóval távolabb álló Nagy Elemér rozsnói járásbeli főszolgabíró azt nem hallotta. A sebzett medve visszatért s a hajtóvonal előtt egy karikat téve, Nagy főszolgabíró puszkája elé került. Nagy főszolgabíró vagy 40 lépéssről látta a vadat lassu tempóban közeledni, s mivel ő is vadkannak nézte el, izgatottan várta. Vagy 10 lépésnyire lehetett már, midőn a közelgő vendégben egy hatalmas medvét ismert fel. Alkalmazkodva a háziur tilalmához, fegyverét karjára fektette és kalap integetéssel akarta a jövevényt utba igazítani. A medve azonban nem is hederített az előzőkeny puszkásra, hanem zsinórban tartott feléje lusta czammogással, csak mikor már vagy 5 lépésnyire volt, gondolt egyet és ugrásra kész állásba helyezte magát. Nagy főszolgabíró is látván a veszedelmet, hogy nem közönséges földi haladóval van dolga, fegyverét célzásra kapta. A medvét hirtelen bekevetkezett bátor mozdulata zavarba hozta, elfordult és haragos morgással sétált el a bátor puszkás mellett 3 lépésre. Ekkor hallja a „szabad” jelt Nagy főszolgabíró, mire 2 golyót az utas után küldött a sűrűbe. A puszkások rögtön összejöttek és élénk vita keletkezett a véletlen epizóddal. Nagy főszolgabíró, midőn a medve mellette elsétált, jól látta, hogy az blatton van találva és egy tenyérnyi véres térsa testette bundáját, a nyomok is azt igazolták, hogy a medve sebesülve van; de az est beköszöntése akadályozta a vad üldözését. Így történt azután, hogy másnap reggel vették tűzbe a sebesült medvét, mi a legveszedelmesebb a vadászat terén. Vadász regula szerint a sebzett vadat vacskán annak kell felkeresni és elejteni, ki azt megsebezte, így aztán a fiatal Károly grófnak kellett a vadat üldözni és annak a kegyelem lövést megadni. A társaság reabeszérlésére azonban atyjának, Géza grófnak is követnie kellett a fiatal vakmerő vadászt, ki még egy jó puszkás erdőőrt is vett maguk mellé. A három vadász ezután pompás töltött golyós fegyverekkel megindult és a maczkó véres nyomát árkon-bokron követte. Egy jó félórányi nyomozás után egy köves hegyhez érkeztek, hol az erdőőr figyelmessé tette a grófokat arra, miszerint a medvének e helyen kellett valahol a hegy oldalban a kövek között meghúzódni. Lépésről-lépésre haladtak fel azután a sziklás hegyoldalon és nem soká kellett az akadályokkal küzdeni, mert az erdőőr vagy ötven lépésre a fekvő medvét megpillantotta. Megállította a grófokat és mutatta a helyet, hol a medve betegágya van: „Kegyelmes ur, már látom a medvét, egyenesen reánk néz!” Károly gróf is erre örömmel kiáltott fel: „Papa, már én is látom!” Erre Géza gróf azt válaszolta: „Ha látod, löj!” A fiatal gróf azonban kissé késett a lövéssel és a támadásra hirtelen két lábra állt medvére Géza gróf eresztett egymás után hirtelen két golyót. A medve lövésekre felbukott de ismét összeszedte magát és a vadászokra rohant. Ezután gyors egymásutánban felváltva tüzeltek mindhárom a támadó vadra, míg a 8-ik golyó, melyet Géza gróf már csak öt lépéssről küldött a medve koponyájába, örökre kioltotta életét. A medve oly hatalmas böggést vitt véghez, hogy még a szomszédos hegyoldalban álló vadászokat is megremegettette. Midőn az elejtett vadat feltörték akkor látták, hogy már nem messze volt ideje az anyai örömhöz, mert méhében három kis bocsot rejtegetett, s ez idézte elő rendkívüli vakmerőségét és életerejét. Még egy lövést is fedeztek fel a lábán, mely minden valószínűség szerint Nagy főszolgabíró egyik lövése. Egy tanulságot azonban ebből levonhatunk, hogy sebzett medve után ne menjünk egyedül, mert ha a jelen esetben Károly gróf egyedül követi a vadat és két lövése nem lesz halálos, már újra tölteni nem lett volna ideje és a medve karjait ki nem kerülhetne volna.

Tettenért tolvaj Tiszolcson, az ottani egyik vendéglőben f. hó 13-án éppen akkor csiptek rajta lopásn egy elzüllött jó kinézésű és uriasan öltözött fiatal embert, midőn a kiméző pénztárába belémarkolt. Az elfogott tolvajt bekísérték a helybeli fogházba.

Síkosak a járdák. Egyenesen a közönség kérelmére kérjük a városi magistratust, hogy a járdák azonnali letisztítása érdekében haladéknélkül intézkedjék.

Tornaljai táncestély. A Tornalja és vidéke ifjusága által rendezett táncestély tegnap folyt le és az a legsikerültebb mulatságok közé sorozandó. Sokan vettek részt vidékről is és a régi ifjusági bálók emlékei élénkültek fel előttünk ez estélyen. Bővebben az estély lefolyásáról csak jövő számunkban referálhatunk. Egyet azonban már most megjegyezzük, hogy Tornaljának is nagy szüksége van egy nagyobb és modernül berendezett vendéglőre, mert a régi „Fehér ló” szálloda és terme nem elégíti ki a közönség igényét.

Magyarok pusztulása Amerikában. A legutóbbi karácsony szomorú ünnepe volt az amerikai pittsburg van meteri magyarságnak. Amerika egyik legvirágzóbb magyar bányász telepe: Van Meter és Jacobs Creek e napon robbanás következtében elpusztult és több mint száz magyar ember lelte szörnyű halálát. A hivatalos lista szerinti Gömörmegeyből oda veszték következők: Tomasz József Nagyrőceze ág. ev. 2 árvája van. Král Samu ugyanoda való ág. ev. legény, Sramkó Márton ugyanoda való legény, Cseh Lajos ugyanoda való legény, Belfi Károly ág. ev. ugyanoda való legény, Koncskó István ugyanoda való nős, Koncskó István ugyanoda való legény, Szuchács Lajos ratkói legény, Leliga János lucskai nős, Klárik András nagyrőcezei r. k. legény.

A „Napközi Otthon“ javára a következő szives adományokat vettem s halás köszönettel nyugtázom: Boeczko Dánielné 5 korona, dr. Mesko Miklósné 5 korona, Kohn József 1 drb juh. Rimaszombat, 1908. jan. 17.
Dr. Marikovszky Istvánné.

Nyugtázás. Rimaszombat és vidéke jótékony nőegyletének elnöksége lapunk útján köszönetét fejezi Szántó Sándor körjegyző urnak a szegény gyermekek felruházására adományozott 4 koronáért.

Vásáráthelyezés. A m. kir. kereskedelemügyi miniszterium megengedte, hogy Ratkó nagyközségben f. évi január 25-ikére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi január hó 27-én tartassék meg.

Siketnéma növendékek fölvétele. A nagyméltóságú valás- és közoktatásügyi miniszter urnak 11158/904 sz. rendelete értelmében Gömör, Szepes, Sáros és Abauj-Torna vármegyék területéről f. évi szept. hó elsejével kezdődő 908/9. tanévre a siketnémák „Cházár András“ áll. s. jolsvai intézetének első osztályába harmincz 7—11 éves korban levő mindkét nembeli siketnéma és nagyothalló növendék fog felvétetni. A szegénysorsu, vagyontalan szülők gyermekei ingyenes ellátásban és nevelésben részesülnek: Beszédfigyeltékosak: dadogók, hebegők szintén felvételt nyerhetnek. Bővebb felvilágosítással szives készséggel szolgál az igazgatóság.

Nyugtázás. A m. kir. 16. honvéd gyalogezred Jolsván állomásozó 3 ik zászlóalj altisztikara 1907. évi december hó 26-án Jolsván, a „Korona“ nagyvendéglő dísztermében saját olvasó- és könyvtárának javára zártkörű táncvizsgalmat rendezett. Ez alkalommal felülfizetéseket eszközöltek: Rudolf János őrnagy 8. Fejér Gyula százados 6. Hoczmare Rezső százados 2. Hegedűs Sándor százados 1. Dapsy Gyula főhadnagy 2. Szilvássy Rezső főhadnagy 1. Stodolny János hadnagy 3. Burkhard Károly hadnagy 2. Csernok Lajos 10. itj Urbanik János 10. Blitz Herman 5. Szobonya József 3. Habányi József 2. Lantovszki András 2. Hódosy Miklós 2. Müller Miksa 2. Gaál György 1. Uglar András 2. Kormos János 1. Kuna Aurél 1. Molnár Sámuel 1. Gál András 2. és Belics János 2 koronát, melyért köszönetét fejezi ki és ezuttal egyszersmind nyugtázza. Jolsva. 1908. évi január hó 9-én.
A rendezőség.

Kiadó csűr.

Rimaszombatban, a Szijjártó-utca 52. sz. alatt levő kőből épült csűr és istálló május 1-től bérbeadó. Értekezhetni **Kozma Szabó József** tulajdonossal ugyanott.

Feladási hirdetés.

41. sz. — Közhírré teszem, hogy a gacsalki iskola-alap tulajdonát képező 112 kat. holdnyi kiterjedésű erdőterületen található összes m²- és tűzifaanyaga 35620 1907 sz. F. M. rendelet alapján **Gacsalkon (Gömör-megye) a község házában 1908. évi február hó 3-án d. e. 10 órakor** nyilvános szó és írásbeli árverésen el fog adatni.

Becsérték, mint kikialtási ár:
Tölgyfűfa m³ ként 12 (tizenkettő) korona.
Tűzifa ürm³ ként 2 (kettő) korona.
Szerződési időtartam 1909. évi április hó 30.
Bíratpénz készpénzben vagy óvadékképes értékpa-pirban 160 (Egyszázhatvan) korona.
Írásbeli ajánlatok az árverési feltételekben részletezett pontoknak megfelelőleg elfogadhatók.
Részletes feltételek a rozsnói szolgabírói hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.
Az eladás tárgyát képező erdő az iskolagondnoknál jelentkezőknek bármikor megmutattatik.
Rozsnó, 1908. január 7.

1—2 Nagy, főszolgabíró.

Eladó fodrász-üzlet.

A Gömör-megyei **osizi jód és bróm fürdő-telepen** levő borbély- és fodrász-üzletemet jutányos áron eladnám. Feltételek megtudhatók **Makkay Imre** tulajdonosnál Tornalján.

Hirdetés.

511. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulai kir. járásbíróságnak 1907. évi Sp. I. 698. számú végzése következtében **Dr. Vieszt Károly** ügyvéd által képviselt **Feuer Mark** javára **Lokosánszky Lajos** ellen 51 korona 40 fillér s jár. erejéig 1907. évi december hó 18-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 656 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a nagyrőczei kir. járásbíróság 1907. évi V. 440/2. számú végzése folytán 51 korona 40 fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi október hó 8-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 46 korona 27 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Jolsván leendő megtartására **1908. évi január hó 25-ik napjának** delutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107 és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyrőczen. 1908. évi január hó 8-án.

Holló Arzén, kir. bir. végrehajtó.

Meghívás.

A Nagyrőczei Takarékpénztár részvénytársaság

1908. február hó 9-én délelőtt 10 órakor saját helyiségében tartja

évi rendes közgyűlését,

melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.*)

A közgyűlés tárgya:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése az intézet állásáról.
2. Mérleg jóváhagyása s ennek alapjág az igazgatóság és felügyelő bizottság fölmentése.
3. Az osztalék megállapítása.
4. Egy igazgatósági tag választása.
5. Szabályszerinti indítványok.

*) Megjegyzendő, hogy az alapszabályok 13. §-a értelmében a közgyűlésen szavazati jogát csak azon részvényes gyakorolhatja, ki részvényeit a még le nem jart szelvényekkel együtt a közgyűlés időpontját megelőzőleg az intézet pénztári helyiségében, vagy más bejegyzett pénztárnál letéteményezi s az erről szóló igazolványt felmutatja.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált zárszámadás, az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a közgyűlés előtt 8 nappal az intézet hivatalos helyiségében (délelőtt 9—12-ig) az érdekeltek által megtekinthetők.

Nagyrőcze, 1908. január hó 11.

Az igazgatóság.

Kiadó lakás és bolt, eladó házak.

Andrássy-utca 1-ső számú házban földszint, egy szép, egészséges lakás mellékhelyiségekkel és két bolt fűszerkereskedés és tőzsdeinek igen alkalmas, azonnal bérbe vehetők.

Ugyazintén a Kossuth-utca 41. számú ház szép udvarral és rendezett kerttel eladó. — Venni vagy bérelni szándékozók értekezhetnek **Andrási László fényképész**nél.

Hirdetés.

23. sz. — A tornaljai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Tornaljai Takarékpénztár** végrehajtónak **Lenkey Pál** végrehajtást szenvedő elleni 1300 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sajlóneki 77. sz. tjkvben foglalt A. 2. 4. sor., 162. 23. 5. hrszámú s Lenkey Pál nevében álló rétekre 479 koronában; továbbá a sajlóneki 187. sz. tjkvben foglalt A. 1. sor., 7. hrszámú s ugyanannak nevű álló belsőre s azon levő 10. népsorszámú házra 404. koronában ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1908. évi február hó 20-ik napján** délelőtt 9 órakor Sajlónékné a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladhatók fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Tornalján, 1908. évi január hó 7-én.

Feledy, kir. járásbíró.

Kiadó üzlethelyiség.

Nyustyán, a legforgalmasabb helyen egy üzlethelyiség — mely rőtös-, fűszer- és vegyes árukra kellő állványokkal van berendezve — hozzá tartozó raktárakkal és lakással mérsékelt áron kiadó. — Értekezni lehet: **Takács Jánossal** Nyustyán. 3—3

Hirdetés.

848. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a besztercebányai kir. járásbíróság 1907. évi 1026. számú végzése következtében **Dr. Weinberger Rezső** ügyvéd által képviselt **Rosenauer Vilmos** javára **Horn Lénárd K** ellen 84 korona 64 fillér s jár. erejéig 1907. évi október hó 20-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 14447 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, sirkövek stb. nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíróság 1907. évi V. 666. számú végzése folytán 84 korona 64 fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi augusztus hó 17-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 48 kor. 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimaszombatban, ados lakásán és raktárában leendő eszközölésére **1908. évi január hó 22-ik napjának** delutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Rimaszombatban, 1908. évi január 12-én.

Gasko, kir. bir. végrehajtó.

Virágkedvelők figyelmébe.

Van szerencsém a nagyrőczi közönségnek becses tudomására adni, hogy **Ferenoy-utosa 18. szám** alatt levő kertészet vezetését ismét átvettem. Igyekezni fogok, hogy ugy hideg, melegházi, mint mindennemű szabad földi **növények, rózsafák, osokrok, koszosorúk** a legizlésebb kivitelben való eladása által a nagyrőczi közönség elismerését kiérdemeljem és szives pártfogását kérve, maradtam Rimaszombatban: **Ferenoy-utosa 18. sz. VAMOSY SÁNDOR**, műkertész.

Eladó ház.

Tornalján levő házam raktárakkal és melléképületekkel, melyben 20 év óta gabona üzletemet folytatam, **eladóvá** teszem, esetleg **bérbeadó**. Értekezhetni: **DEUTSCH MÓR** tulajdonossal Tornalján. 2—2

Hirdetés.

473. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbíróságnak 1907. évi 26070. számú végzése következtében **Dr. Vieszt Károly** ügyvéd által képviselt **Sztűcs Ödön** javára **Kubina Béla** ellen 450 korona s jár. erejéig 1907. évi december hó 6-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1036 kor. 20 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: házi butor, sertés, tehén, ló nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a nagyrőczi kir. járásbíróság 1907. évi V. 411/2. számú végzése folytán 450 korona tőkekövetelés, ennek 1907. évi szeptember hó 1-ső napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 99 korona 61 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Helpán leendő megtartására **1908. évi január hó 27-ik napjának** délelötti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyrőczen, 1908. évi január hó 8-án.

Holló Arzén, kir. bir. végrehajtó

Eladó ház.

Rimaszombat, **Kossuth Lajos-utosa 35. sz. ház**, mely két kényelmes lakással, mellékhelyiségekkel, kerttel és magános udvarral bir, szabad kézből eladó. — Értekezhetni ugyanott **Rentka Jánossal**. 11—*

Hirdetés.

3770—1907. sz. — **Garamfő** község telekjegyző-könyvei birtok elkülönítés következtében az 1869. évi 2579. sz. igazságügym. szabályrendeletre képest átalakítottak és ezzel egyidőre mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosítottak.

E czélból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben a község házában **1908. évi február hó 15-ik napján** fog kezdődni.

Énnélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhísemetű harmadik személyek irában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttjei előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bejegyzésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átiratásra az 1886. XXIX. t. cz. 15—18 §-ai, az 1889. XXXVIII. t. cz. 5—7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodának és azokkal igényeiket a kiküldötték előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldötték előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bejegyzésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezményből is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyazintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve hogy törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldötték előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Nagyrőczen, 1907. évi november hó 19-én.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dessowffy, kir. járásbíró.